SEED & BREAD

FOR THE SOWER JES.55:10 FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

www.lachairoi.org

Nr. 86

De tekenen der tijden

De bekende en veelgebruikte uitdrukking ‘de tekenen der tijden’ is van de lippen van de Here Jezus Christus tot de mensheid gekomen. Deze woorden hadden, toen ze door Hem werden uitgesproken, niets te maken met Zijn wederkomst. Vele generaties onheilsprofeten hebben ze desondanks gebruikt om er hun eigen buitensporige voorspellingen over de toekomst van de mensheid en de op handen zijnde komst van de Here Jezus Christus mee te ondersteunen. Hiermee is de uitdrukking ‘de tekenen der tijden’ in een ongelukkig verband gebracht met duizend en één sensationele gebeurtenissen, die stuk voor stuk zijn aangemerkt als het meest positieve bewijs van de aanstaande komst van Christus. Als deze uitdrukking in zijn verband worden onderzocht, zal de eerlijke student al snel toegeven dat ze zo’n betekenis niet hadden toen de Heer ze uitsprak.

Sta eens stil bij de omstandigheden die de aanleiding vormden voor deze woorden. De Farizeeën en Sadduceeën waren vijanden van elkaar, maar als het ging om hun afwijzing van Jezus als de Christus trokken zij gezamenlijk op. Zij kwamen tezamen bij Hem en vroegen Hem een teken van de hemel te geven. In antwoord daarop sprak Hij over hun gewoonte om naar de lucht in Israël te kijken om daarin signalen te ontdekken om het weer te voorspellen. Vervolgens klaagde Hij hen aan als hypocrieten, omdat zij niet in staat waren om ‘de tekenen der tijden’ te onderscheiden (zie Matt. 16:1-3).

Hieruit blijkt duidelijk dat onze Heer niet sprak over wat voor teken dan ook dat zou wijzen op, of voorafgaan aan, Zijn wederkomst. De realiteit

van Zijn eerste komst en Zijn aanwezigheid op aarde waren de feiten waarmee zij toen te maken hadden. Zijn wederkomst was op dat moment nog niet aan de orde. Daarom zou het zeer oneerlijk zijn van de Heer als Hij ze hypocriet zou noemen omdat zij geen oog hadden voor de tekenen die zouden wijzen op Zijn wederkomst naar de aarde. Zulke tekenen konden er op dat moment helemaal niet zijn. Het zou heel vreemd geweest zijn als de Farizeeën, of zelfs Zijn trouwe discipelen, bepaalde vreemde gebeurtenissen zouden waarnemen en ze uitleggen als signalen voor Zijn wederkomst. De 1900 jaar geschiedenis die voorbijgegaan is sinds deze woorden zijn uitgesproken laten bovendien zien hoe zeer iemand het bij het verkeerde eind gehad zou hebben wanneer hij een gebeurtenis in die dagen uitgelegd zou hebben als teken van Zijn tweede komst.

Gelet op de feiten kunnen we tot geen andere conclusie komen: de uitdrukking ‘de tekenen der tijden’ zoals die is uitgesproken door de Heer en zoals die nu tot ons komt in de Bijbel, heeft geen relatie met de wederkomst van Christus.

In de afgelopen 150 jaar hebben velen van hen die beweren predikers van de Bijbelse profetische boodschap te zijn, zichzelf en hun toehoorders ernstig misleid door ongebruikelijke, spectaculaire en sensationele gebeurtenissen, die zich geregeld voordoen, aan te halen en na ze flink te hebben aangedikt te presenteren als positieve bewijzen van de aanstaande wederkomst. Na verloop van tijd bleken ze het telkens weer volkomen bij het verkeerde eind te hebben en niemand heeft ooit gelijk gekregen. Andere mensen die het steeds weer verkeerd hebben gehad zijn zij die op honderden verschillende manieren het tijdstip van de wederkomst van Christus hebben berekend. De geschiedenis heeft aangetoond dat ze het altijd bij het verkeerde eind hadden en ook de toekomst zal hun ongelijk bewijzen. En dat geldt ook voor hen die één of andere bijzondere gebeurtenis hebben aangewezen als teken dat de komst van Christus nabij is. Ik heb daar zelf de afgelopen 60 jaar goed op gelet, vanaf het moment dat ik voor het eerst over de wederkomst heb gehoord; en toch is, ondanks de duizenden dingen die als positieve tekenen van Zijn komst zijn genoemd, de Heer nog niet teruggekomen. Desondanks is er nog steeds een goede afzet voor elk boek waarin beweerd wordt dat er nieuwe tekenen zijn gevonden die aantonen dat de Heer spoedig terugkomt.

Als de Farizeeën de ‘tekenen der tijden’ hadden onderscheiden, zouden ze geweten hebben dat ze leefden in de dagen van de Zoon van God op aarde. De verschijning op aarde van Gods Gezalfde, de Christus, was al lang tevoren voorspeld. Er waren bepaalde duidelijke tekenen die aantoonden dat Hij werkelijk aanwezig was en deze tekenen konden in

die tijd worden onderscheiden. Nicodemus, één van de Farizeeën en een leider van het volk, sprak namens deze hele groep toen hij, nadat hij over deze tekenen had nagedacht, verklaarde: ‘Wij weten, dat Gij van God gekomen zijt als leraar; want niemand kan die tekenen doen, welke Gij doet, tenzij God met Hem is’ (Joh. 3:2).

De wonderen die onze Heer heeft verricht, waren de tekenen van die tijden – tekenen die duidelijke taal spraken en de aanwezigheid van de Zoon van God op aarde verkondigden; maar de Farizeeën weigerden naar hun boodschap te horen. Deze tekenen duidden niet op één of andere toekomstige gebeurtenis. Zij spraken over de werkelijkheid van dat moment.

Mensen die in onze tijd belijden te geloven in de Here Jezus Christus, doen er goed aan de fout te vermijden die de Farizeeën hebben gemaakt. Zij konden de tekenen van hun tijd niet onderscheiden. Wij maken dezelfde fout als we de tekenen van onze tijd niet onderscheiden. Er bestaan tekenen der tijden waarin wij leven, tekenen die we moeten onderscheiden en waarop wij moeten letten, tekenen die het karakter laten zien van de tijd waarin wij leven.

We leven niet in de dagen van de Zoon van God op aarde en de tekenen die daarvan hebben getuigd, zien we in onze tijd niet. Die zouden nu niet op hun plaats zijn en ze zouden een vals getuigenis geven als ze in deze tijd algemeen zouden voorkomen. We leven ook niet in die bijzondere en unieke periode van drieëndertig jaar waarvan het boek Handelingen ons de geschiedenis vertelt. In die tijd heeft God Zijn Woord altijd bevestigd door de tekenen die erop volgden (Marc. 16:20; Hebr. 2:4). In de Handelingenperiode bevond het koninkrijk zich in de halm- en de aar-fasen, zoals graan dat groeit (zie *Seed & Bread*, nummer 48); en al de tekenen van die tijd getuigden hiervan. We leven in een tijd en in omstandigheden waarin al Gods plannen voor het koninkrijk zijn uitgesteld. We leven onder een bijzondere en nieuwe bedeling of bestuur. Dat is het bestuur van Gods genade en overal zien we de tekenen die dat bewijzen. Als we onze ogen daarvoor sluiten, zullen we dezelfde fout maken als de Farizeeën.

Een bestuur of bedeling is een manier van handelen. Geen van beide woorden heeft iets met een tijdvak te maken, hoewel zij gedurende een bepaalde tijd aanwezig zijn. Maar wat niet? De bestuursvormen van God zijn de manieren waarop God met de mensheid of met een bepaald geselecteerd deel van de mensheid, zoals Israël (Amos 3:2), omgaat. Het huidige bestuur van God, de manier waarop Hij in deze tijd met de mens omgaat, bestaat uit volkomen genade. Het maakt niet uit of hij een heilige of een zondaar is, God gaat genadig met hem om (zie *Seed &*

Bread, nummer 57). Dat weten we door een geheim dat aan Paulus is bekend gemaakt voor hen voor wie het bedoeld was, de volken (Ef. 3:1,2). Als God in deze tijd niet genadig kan handelen, zal Hij helemaal niet handelen. Daarvan getuigen bijna 1.900 jaar menselijke geschiedenis, elk feit in het menselijk leven en zijn ervaring en de tekenen die overal volop zichtbaar zijn.

Laat de lezer als voorbeeld eens stilstaan bij zijn eigen leven. Heeft God u vergolden naar uw zonden? Is God tegen u opgetreden wegens uw overtredingen? Heeft u voor elke zonde en overtreding de passende vergelding of straf ontvangen? Heeft God strikt in gerechtigheid met u gehandeld? Hoe is God met u omgegaan?

Er kan maar één antwoord komen op deze vragen. U bent niet aangepakt wegens uw zonden. Er is niet tegen u opgetreden in strikte gerechtigheid. Met u is genadig omgegaan – in de liefde en goedgunstigheid die God schenkt aan hen die het niet verdienen. U kunt af en toe misschien wel gedacht hebben dat God u strafte; maar als u dat dacht, had u het mis. God heeft u niet gestraft en Hij heeft nog geen wraak geoefend. Als u zoiets denkt, of als u zulke uitspraken doet, lastert u de genade die Hij voortdurend toont. God heeft, voor dit moment, uw zonden genegeerd opdat Hij Zijn genade aan u kon betonen. Iedere dag van uw leven is daar een bewijs van. Dat zijn de tekenen van onze tijden. Het is droevig dat zo weinig mensen die weten te onderscheiden.

We moeten niet zo kinderlijk zijn te denken dat een teken uit één of ander fantastisch wonder moet bestaan. Er zou heel wat gewonnen zijn als men met Elia geleerd zou hebben dat God misschien niet in de wind is; Hij is misschien ook niet in een aardbeving; en Hij zal misschien ook niet in het vuur zijn; maar misschien is Hij wel in een zachte stem (I Kon. 19:11,12). Maar nog meer zou gewonnen worden als we realiseren dat God kan spreken door middel van volkomen stilte. Als zwijgen goud is en als zwijgen veelzeggend kan zijn, dan hebben we vandaag te maken met het veelzeggende gouden zwijgen waar ieder oor op afgestemd zou moeten zijn.

Als we de tekenen zien die overal om ons heen zijn in deze tijd, zullen we weten dat de tegenwoordige manier waarop God met de mens omgaat in het verborgene plaatsvindt. Hij handelt in het geheim en dat heeft velen ertoe gebracht te concluderen dat Hij helemaal niets doet en sommigen zelfs te suggereren dat Hij dood is. In het geheim handelen is altijd de enig juiste manier wanneer iemand genadig handelt, maar alle daden van gerechtigheid horen openbaar en duidelijk te zijn. U heeft alle recht om in het geheim een biljet van twintig euro onder de deur door te schuiven van een hulpbehoevende buurman, maar u heeft geen recht

om twintig euro van hem af te nemen, tenzij u de daarvoor bedoelde rechtsmiddelen inzet. Door slechts in genade te handelen en altijd in het geheim, is God voortdurend en ononderbroken bezig Zijn huidige doel te bereiken, namelijk in de geschiedenis van Zijn langdurige omgang met de mens een hoofdstuk schrijven over de genade die inherent is aan Zijn karakter (zie *Seed & Bread*, nummer 64). Elk teken in onze tijd vertelt ons dat we leven in een tijd van Gods zwijgen en onder een bestuur van genade. En als God ons Zijn laatste openbaringen van de waarheid niet door Paulus zou hebben bekendgemaakt, zou dit één van de grotere mysteries van ons bestaan zijn.

Overal om ons heen zijn stemmen die beweren dat God tot en door hen spreekt. In alle negentien eeuwen die zijn verstreken nadat God stil is geworden, is er evenwel geen jota toegevoegd aan de kennis die de mens heeft van God. De mens kan zich inbeelden dat God spreekt, maar de feiten tonen aan dat Hij zwijgt. We vinden dat misschien niet plezierig; en in hun ontevredenheid kunnen mensen God smeken om Zijn stilzwijgen te doorbreken. Maar God zal dat niet doen voordat het doel met Zijn tegenwoordige zwijgen is bereikt. Als God zou spreken, moet Hij Zijn woorden laten volgen door daden van gerechtigheid; en daarmee zou een einde zijn gekomen aan Zijn langdurige betoon van genade.

Het Woord van God dat wij bezitten, in het bijzonder de waarheid die te vinden is in Gods laatste openbaring aan de apostel Paulus, zou ons tot het inzicht moeten brengen dat we leven in een tijd waarin Gods omgang met de mens uit volkomen genade bestaat, waarin elke daad die Hij verricht er één is van liefde en gunst jegens hen die dat niet verdienen, een tijd waarin Hij volstrekte stilte handhaaft en een tijd waarin Hij in het verborgene handelt. De Bijbel vertelt ons dat en elk feit en elke ervaring in ons eigen leven getuigt daarvan. Dat zijn onze tekenen. Zij vertellen ons over de tijden waarin we leven. Laat ons de tekenen van onze tijden onderscheiden.